

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 września 2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. M. został skazany prawomocnymi wyrokami:

(...)z dnia 5 czerwca 2008 r., sygn. akt (...)za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 19 czerwca 2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, na ten czas oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego, na podstawie art. 72 § 1 kk zobowiązano do naprawienia szkody, na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 18.04.2008 r. w godz. 08.45-13.15, skazanego częściowo obciążono kosztami postępowania. Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2010 r., sygn. akt (...) zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Skazany odbył karę w ww. okresie podlegającym zaliczeniu oraz od 05.04.2011 r. do 29.06.2011 r., a następnie postanowieniem (...) z dnia 29 czerwca 2011 r., sygn. akt (...)skazanemu udzielono zezwolenia na odbycie reszty kary w systemie dozoru elektronicznego, dozór został zakończony z dniem 05.10.2011 r.

(...)z dnia 7 października 2010 r., sygn. akt (...)za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w okresie od 5 stycznia 2010 r. do 9 stycznia 2010 r., z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 27 stycznia 2010 r. oraz popełniony w dniu 1 lutego 2010 r. na jednostkowe kary po 8 miesięcy pozbawienia wolności za każdy czyn. W miejsce wymienionych kar pozbawienia wolności orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, na podstawie art. 33 § 2 kk orzeczono karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, po przyjęciu iż wysokość jednej stawki dziennej równa się kwocie 10 zł, na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono obowiązek naprawienia szkody, ponadto skazanego obciążono kosztami sądowymi. Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2011 r., sygn. akt (...)utrzymanym w mocy postanowieniem (...)z dnia 20 kwietnia 2012 r., sygn. akt (...)zarządzono wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Postanowieniem (...)z dnia 29 maja 2012 r., sygn. akt (...)skazanemu udzielono zgody na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego, postanowieniem (...)z dnia 14 grudnia 2012 r., sygn. akt (...)uchylono zezwolenie na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego i uznano karę za wykonaną w części w okresie od 01.06.2012 r. do 14.11.2012 r. Skazany odbył resztę kary w okresie od 29.01.2013 r. do 16.06.2013 r.

(...)z dnia 12 stycznia 2011 r., sygn. akt(...)za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 6 sierpnia 2009 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, na podstawie art. 72 § 1 kk zobowiązano skazanego do naprawienia szkody, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres zatrzymania w dniu 12.01.2011 r. w godz. 08.55-11.45 oraz skazanego obciążono kosztami sądowymi. Postanowieniem z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt (...), utrzymanym w mocy postanowieniem (...)z dnia 23 czerwca 2014 r., sygn. akt (...), zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Skazany odbył karę w ww. okresie podlegającym zaliczeniu oraz od dnia 11.05.2015 r. do 06.11.2015 r.

(...)z dnia 14 lipca 2011 r., sygn. akt (...)za czyny z art. 233 § 1 kk i art. 234 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 29 października 2010 r., kolejno w dniu 30 października 2010 r. oraz w dniu 31 października 2010 r. na kary jednostkowe po 10 miesięcy pozbawienia wolności za każdy. W miejsce wyżej opisanych kar orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i na ten czas oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego, na podstawie art. 71 § 1 kk orzeczono karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, po przyjęciu iż wysokość jednej stawki dziennej równa się kwocie 20 zł oraz skazanego zwolniono od kosztów sądowych. Postanowieniem z dnia 26 września 2014 r., sygn. akt (...), zarządzono wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności i stwierdzono, iż wyżej opisana kara grzywny nie podlega wykonaniu.

(...)z dnia 26 lipca 2011 r., sygn. akt (...)za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 28 kwietnia 2010 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, na podstawie art. 33 § 2 kk

orzeczone karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, po przyjęciu iż wysokość jednej stawki diennej równa się kwocie 10 zł, na podstawie art. 72 § 1 kk zobowiązano skazanego do naprawienia szkody oraz skazanego zwolniono od kosztów sądowych. Postanowieniem z dnia 7 października 2014 r., sygn. akt(...) zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności. R. M. odbywa karę od dnia 10.11.2015 r.

(...)z dnia 23 lipca 2013 r., sygn. akt (...)za czyn z art. 224a kk popełniony w dniu 4 września 2012 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, na podstawie art. 71 § 1 kk orzeczono karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, po przyjęciu iż wysokość jednej stawki diennej równa się kwocie 20 zł, na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 03.10.

2012 r., godz. 07.40 do dnia 04.10.2012 r., godz. 11.50, ponadto skazanego obciążono kosztami sądowymi. Postanowieniem z dnia 7 lipca 2016 r., sygn. akt(...)zarządzono wykonanie orzeczonej wobec skazanego kary 3 lat pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 75 § 3 a kk karę tę skrócono do 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na jej poczet zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 03.10.2012 r., godz. 07.40 do dnia 04.10.2012 r., godz. 11.50, a ponadto stwierdzono, iż orzeczona na podstawie art. 71 § 2 kk kara grzywny nie podlega wykonaniu.

(...)z dnia 29 maja 2014 r., sygn. akt (...)za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 18 stycznia 2014 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i na ten czas oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego, na podstawie art. 33 § 2 kk orzeczono karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, po przyjęciu iż wysokość jednej stawki diennej równa się kwocie 10 zł, na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązano skazanego do naprawienia szkody, na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 19.01.2014 r., godz. 09.00 do dnia 20.01.2014 r., godz. 12.58, skazanego obciążono kosztami sądowymi. Postanowieniem z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt (...) zarządzono wykonanie orzeczonej wobec skazanego kary 7 miesięcy pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 10 lutego 2015 r., sygn. akt (...)zamieniono orzeczoną wobec skazanego karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, po 10 zł każda, na karę 5 miesięcy prac społecznie użytecznych w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

(...)z dnia 14 października 2015 r., sygn. akt (...)za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 11 maja 2015 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

R. M. urodził się w dniu (...)dotychczas był już wielokrotnie karany, co przedstawiają opisane wyżej wyroki. Skazany obecnie jest pozbawiony wolności od 11 maja 2015 r., odbywa orzeczone wobec niego kolejne kary pozbawienia wolności, w chwili obecnej przebywa w (...)w R.. Skazany był już uprzednio pozbawiony wolności – odbywał wcześniej orzeczone kary pozbawienia wolności, częściowo w systemie dozoru elektronicznego. Zachowanie R. M. w warunkach zakładu karnego było dotychczas poprawne pod względem formalnym, przestrzega regulaminu, za wyróżnianie się dobrym zachowaniem oraz wykonywanie nieodpłatne pracy był nagradzany. Wobec skazanego dotychczas nie stosowano kar dyscyplinarnych. Wobec personelu zakładu karnego i współosadzonych zachowuje się poprawnie, grzecznie, nie uczestniczy w podkulturze więziennej. R. M. odbywa karę w systemie zwykłym, nie zgłasza chęci odbywania jej w systemie programowego oddziaływania. W czasie wolnym zwykle ogląda programy telewizyjne, czyta dostępną prasę, czasami uczestniczy w zajęciach sportowych, korzysta z biblioteki. Był zatrudniony w warsztacie konserwatorskim oraz w kuchni, z powierzonych obowiązków wywiązywał się sumiennie. R. M. wypowiada się krytycznie wobec popełnionych przestępstw.

Przed obecnym osadzeniem w Zakładzie Karnym R. M. przebywał w miejscu zamieszkania rodziców, posiada 6-letniego syna. Utrzymuje kontakt z najbliższymi i konkubiną.

dowody: akta spraw (...): (...)wraz z aktami postępowań wykonawczych, karta karna k. 7-10, 106-109, opinia o skazanym k. 59, oświadczenie skazanego karta 113

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569 § 1 kpk oraz art. 570 kpk w stosunku do osoby, która została skazana kilkoma prawomocnymi wyrokami, ostatni z Sądów wydających wyroki, na wniosek skazanego, jak również z urzędu, może wydać wyrok łączny, o ile spełnione są warunki do wydania kary łącznej określone w art. 85 kk. Obecnie podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary jednostkowe, jak również kary łączne – art. 85 § 2 kk. Jednak nie podlega połączeniu kara orzeczona za przestępstwo popełnione w czasie wykonywania innej kary jednostkowej, jak również łącznej, tak § 3 art. 85 kk. Powyższe oznacza, iż połączeniu podlegają kary, które nie zostały wykonane w całości, o ile nie zostały one orzeczone za przestępstwa popełnione w czasie wykonywania kary mającej podlegać połączeniu. Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie stoi na stanowisku, iż wykonywaniem kary jest wykonywanie wyroku, w którym ją orzeczono w trybie przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, zgodnie z przepisami tej ustawy wykonywanie orzeczenia – wyroku rozpoczyna się co do zasady z chwilą jego uprawomocnienia, art. 9 § 1 i 2 kkw, co wiąże się nie tylko z faktycznym wykonywaniem orzeczonych kar, ustaleniem kolejności ich odbywania, ale również realizacją orzeczonych środków karnych, jak również monitorowaniem przebiegu próby jakiej sprawca zostaje poddany np. w trybie art. 69 i n. kk.

Wobec nowelizacji kodeksu karnego na podstawie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw wobec sprawcy, który został skazany kilkoma wyrokami, które uprawomocniły się przed dniem 1 lipca 2015 r. Sąd może wydać wyrok łączny wyłącznie w oparciu o przepisy kodeksu karnego w brzmieniu sprzed nowelizacji na podstawie ww. ustawy, nie mogą mieć do takiego sprawcy zastosowania przepisy art. 85 i kolejnych kk w brzmieniu po 1 lipca 2015 r. (art. 19 ust. 1 ww. ustawy nowelizującej). Zgodnie z uprzednim brzmieniem przepisu art. 85 kk wyrok łączny może zostać wydany, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, nawet nieprawomocny, wyrok, a orzeczone kary są tego rodzaju, że mogą zostać połączone.

Wreszcie mając na uwadze treść przepisu art. 4 § 1 kk w sytuacji, gdy wobec sprawcy zostały orzeczone wyroki skazujące mogące podlegać połączeniu tak przed 1 lipca 2015 r., jak i po tej dacie, przy czym ocena ta winna być dokonywana z perspektywy daty uprawomocnienia się wyroku, nie ma przeszkód by orzec karę łączną tak w oparciu o nowo obowiązujące przepisy, jak i z uwzględnieniem obowiązujących w dacie orzekania poszczególnych wyroków, Sąd winien wówczas dokonać oceny dopuszczalności połączenia kar tak na podstawie przepisów obowiązujących przed nowelizacją z 1 lipca 2015 r., jak i po niej, a następnie dokonać wyboru systemu względniejszego dla sprawcy z zastosowaniem normy przepisu art. 4 § 1 kk. Stanowisko takie wyraził Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z dnia 23 marca 2016 r., sygn. akt IV KK 70/16, którym to wskazał na wzajemną relację przepisów art. 4 § 1 kk oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw – „W myśl ogólnej zasady kodeksowej, normującej kwestię tzw. kolizji ustaw w czasie, ustanowionej w art. 4 § 1 kk, łącząc po wejściu w życie noweli z dnia 20 lutego 2015 r. węzeł kary łącznej kary prawomocnie orzeczone przed wejściem w życie tej noweli należałoby stosować „ustawę nową”, czyli przepisy rozdziału IX w brzmieniu nadanym rzezoną nowelą, a „ustawę obowiązującą poprzednio”, czyli przepisy rozdziału IX w dotychczasowym brzmieniu, tylko wtedy, gdyby była ona względniejsza dla sprawcy. Przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) wprowadza odstępstwo od tej zasady. Wyraża się ono w tym, że w rozważanym zakresie wyłącza się stosowanie ustawy nowej do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem jej wejścia w życie z tym, że owo wyłączenie nie obejmuje wypadków, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem już po tym dniu. W takim i tylko takim zakresie przepis ten wyłącza stosowanie art. 4 § 1 kk”.

Warunki łączenia kar określone w art. 86 § 1 kk i kolejnych co do zasady nie uległy znacznej zmianie, z zastrzeżeniem zmiany treści przepisu art. 89 kk, w tym wprowadzono nowy sposób „przeliczania” kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, który de facto należy odnieść również do uprzednio orzeczonych, a nie wykonanych przez 1 lipca 2015 r. kar, zgodnie z art. 19 ust. 2 ww. ustawy, który nakazuje obniżenie orzeczonych już prawomocnie kar łącznych, jeżeli na podstawie znowelizowanych przepisów górna granica kary łącznej byłaby niższa. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar jednostkowych do ich sumy, przy czym kara ta nie może przekraczać 15 lat pozbawienia wolności, 810 stawek grzywny, jak również 2 lat ograniczenia wolności. Nadto

należy uwzględnić treści przepisu art. 89 § 1 b kk, a więc w przypadku łącznie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, podlega ona niejako zmniejszeniu o połowę.

W przedmiotowej sprawie Sąd wobec tego, iż ostatni wyrok skazujący w stosunku do R. M. został wydany w dniu 14 października 2015 r. i uprawomocnił się po dniu 1 lipca 2015 r., sygn. akt (...), mógł rozważać zaistnienie przesłanek do wydania wyroku łącznego obowiązujących tak przed opisaną nowelizacją, jak i po.

W tym stanie rzeczy analiza dat popełnienia przez skazanego przestępstw oraz dat wydania wobec niego wyroków prowadzi do wniosku, iż wobec R. M. możliwe jest wyodrębnienie grupy przestępstw pozostających w zbiegu. Stanowią ją czyny popełnione przed wydaniem wyroku przez (...)w sprawie sygn. akt (...), tj. **7.10.2010 r.** – popełnione w okresie 05.01 – 09.09.2010 r., w dniu 27.01.2010 r. oraz 01.02.2010 r. (sygn. akt (...)), w dniu 06.08.2009 r. (sygn. akt (...)) oraz w dniu 28.04.2010 r. (sygn. akt (...)). Pozostałe przestępstwa, za które R. M. został skazany, z uwzględnieniem dat wydania poszczególnych wyroków, nie pozostają w zbiegu o którym mowa w art. 85 kk w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r.

Za czyny ujęte w wyrokach sygn. akt (...)orzeczono kary tego samego rodzaju – kary pozbawienia wolności, odpowiednio trzykrotnie po 8 miesięcy, 6 miesięcy oraz 1 roku, pierwotnie z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, lecz następnie zarządzono ich wykonanie. W tym stanie rzeczy stosownie do brzmienia przepisu art. 86 § 1 kk możliwe było wymierzenie skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności w granicach od 1 roku pozbawienia wolności (wymiar najsurowszej kary) do 3 lat i 6 miesięcy (suma orzeczonych kar).

Przechodząc do ustalenia wymiaru kary łącznej wskazać należy, iż może być ona oparta na jednej z trzech zasad. Pierwsza zasada pełnej absorpcji polega na wymierzeniu kary łącznej w granicach najsurowszej z wymierzonych kar jednostkowych. Druga skrajna zasada kumulacji oznacza, że kara łączna odpowiada sumie wszystkich kar jednostkowych podlegających połączeniu. Wreszcie zasada pośrednia tzw. asperacji polega na wymierzeniu kary pomiędzy opisanymi wyżej granicami. Sąd dokonując wyboru jednej z powyższych zasad winien mieć na uwadze przede wszystkim stopień związku przyczynowo – podmiotowego pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, im ten związek będzie bliższy tym bardziej Sąd winien zmierzać ku zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. Pamiętać przy tym należy, iż kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w danym okresie, ma likwidować swoistą konkurencję kar w postępowaniu wykonawczym wynikłą z kilkukrotnych skazań. Wymierzenie kary łącznej nie ma na celu premiowania sprawcy, niekoniecznie musi przynosić mu korzyści. Zwykle nie ma też powodu, by orzekać w dolnych granicach, czyli przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. Popełnienie większej ilości przestępstw winno skłaniać do odstępowania od tej zasady, bowiem wówczas mogłoby to prowadzić do praktycznej bezkarności części z zabronionych zachowań sprawcy. Sąd w tym zakresie w pełni podziela i przyjmuje jako własny pogląd wyrażony w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19.10.2007 r., sygn. akt II AKa 183/07. Ze wskazanych wyżej względów zastosowanie zasady pełnej absorpcji winno mieć miejsce wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach, w przypadku ścisłego związku przedmiotowo – podmiotowego popełnionych przez skazanego czynów, bądź też w przypadku, gdy za niektóre czyny zostały wymierzone minimalne kary, które nie rzutują w żaden sposób na wymiar kary łącznej. W ocenie Sądu nie jest również dopuszczalne takie rozumowanie, iż poprzez wydanie wyroku łącznego w stosunku do skazanego, który był wielokrotnie karany, popełniał wiele przestępstw, doszłoby do obniżenia kary w stosunku do kar orzeczonych w poszczególnych podlegających łączeniu wyrokach, zwłaszcza w sytuacji, gdy skazany popełniał opisane w wyrokach czyny każdorazowo w oparciu o nowy zamiar, w odmienny sposób, co przemawia za stosowaniem zasady kumulacji.

Jak już wskazano Sąd dokonując wyboru jednej z wymienionych zasad winien mieć na uwadze w pierwszej kolejności związek przyczynowo – podmiotowy pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami. W ocenie Sądu w odniesieniu do przestępstw objętych wyrokami w sprawach sygn. akt (...) oraz (...)można po części dostrzec tego rodzaju związek. W wyrokach tych R. M. został bowiem skazany za przestępstwa podobne z art. 286 § 1 kk. Brak jest jednak jakiegokolwiek związku pomiędzy pokrzywdzonymi w obu sprawach. Opisane czyny pozostają również w ocenie Sądu w bliskim związku czasowym, zostały popełnione w czasie 8 miesięcy. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż brak jest przesłanek do zastosowania zasady pełnej absorpcji, przy czym mając na uwadze opisany wyżej związek pomiędzy popełnionymi

przestępstwami oraz opinię dotyczącą skazanego Sąd doszedł do przekonania, iż możliwym jest wymierzenie kary łącznej z uwzględnieniem zasady asperacji w stosunku do wymienionych kar. W tym stanie rzeczy w miejsce opisanych jednostkowych kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Rzeszowie sygn. akt (...) oraz (...)orzeczono karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Ponadto opisanymi wyrokami zostały orzeczone na podstawie art.33 § 2 kk kary grzywny, które również podlegają połączeniu. W sprawie sygn. akt (...)kara grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł oraz w sprawie sygn. akt (...)kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, również w wysokości 10 zł każda. Stosując opisane już wyżej zasady oraz nie tracąc z pola widzenia, iż celem działania sprawcy każdorazowo była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd uznał, iż przy zastosowaniu zasady asperacji, zgodnie z przepisami art. 86 § 1 i 2 kk, skazanemu należy wymierzyć karę łączną grzywny w wysokości 130 stawek dziennych, a mając na uwadze to, iż nie posiada on majątku, nie pracuje, wysokość jednej stawki pozostawiono na poziomie 10 zł.

Zgodnie z art. 577 kpk na poczet kary łącznej zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności związanego z karami podlegającymi połączeniu. W pozostałym zakresie orzeczenia, zgodnie z art. 576 § 1 kpk wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Sąd w niniejszej sprawie dokonał również oceny przesłanek do orzeczenia kary łącznej na podstawie przepisów obowiązujących w dacie uprawomocnienia się ostatniego z wyroków – w sprawie (...). W tym stanie rzeczy dopuszczalne byłoby orzeczenie kary łącznej w stosunku do kar orzeczonych w wyrokach dotychczas nie w całości wykonanych, a więc orzeczonych przez Sąd Rejonowy w sprawach sygn. akt (...)oraz (...), bowiem to właśnie te wyroki nie zostały w pełni wykonane. Przy czym kolejno koniecznym było przeanalizowanie dat popełnionych przestępstw w kontekście przesłanki z art. 85 § 3 kk. Wyrok w sprawie(...)uprawomocnił się z dniem 03.08.2011 r. i od tej pory podlegał wykonaniu, biegł ustalony okres próby 3 lat, w tym czasie R. M. popełnił kolejne przestępstwa – w dniu 04.09.2012 r., za które został skazany wyrokiem w sprawie sygn. akt (...)(ten uprawomocnił się z dniem 20.03.2014 r. i od tego momentu biegł wyznaczony okres próby 5 lat), następne przestępstwo skazany popełnił w dniu 18.01.2014 r., został za nie skazany wyrokiem w sprawie sygn. akt (...), który z kolei uprawomocnił się z dniem 06.06.2014 r., a w wyznaczonym okresie próby (3 lat), w czasie wykonywania kary R. M. popełnił kolejne już przestępstwo – w dniu 11.05.2015 r., za które został skazany wyrokiem z dnia 14.10.2015 r., sygn. akt (...). W tym stanie rzeczy spełniona została negatywna przesłanka orzeczenia kary łącznej określona w art. 85 § 3 kk, albowiem kolejne przestępstwa skazany popełniał w okresie wykonywania uprzednio orzeczonych kar, w czasie gdy poddany był próbie. Powyższe ustalenie uniemożliwia wydanie wyroku łącznego w oparciu o obecnie obowiązujące przepisy art. 85 i n. kk.

Wobec powyższego z uwagi na brak warunków do połączenia kar orzeczonych opisanych wyżej wyrokami w sprawach sygn. akt (...) oraz(...)na podstawie art. 572 kpk umorzono postępowanie w zakresie czynów opisanych wymienionymi wyrokami.

W przedmiocie kosztów postępowania orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 632 pkt 2 kpk, zwalniając R. M. od uiszczenia kosztów sądowych, mając na uwadze sytuację materialną skazanego. Koszty pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu przyznano na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 kpk obliczając je zgodnie z § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, obowiązującego w dacie wszczęcia postępowania.

SSR Katarzyna Baryła